

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch): Jeg synes, jeg svarede det ærede medlem ganske klart, at jeg var taget op til Ranum med den hensigt at skaffe mig kendskab til, hvad de unge mennesker, der havde påberåbt sig stor idealisme, kendte til den sag, hvori de påberåbte sig deres særlige moralske — hvad skal jeg kalde det — beføjelse. Jeg har allerede svaret det ærede medlem, at jeg forelagde planen for vedkommende forstander, og alt, hvad der vedrørte anordningen af prøven, lokalerne, som eleverne skulle sidde i, o. s. v., falder ganske simpelt under vedkommende forstanders beføjelse, så der er ikke spor mere at spørge om i den henseende.

Med hensyn til det sidste synes jeg, det er det ærede medlem, som ved det, han nu fremfører, så helt forvansker det, der er fremført af mig i tilfældet, som ligner det. Det fælles er den offentlige hujen overfor en person, idet man ved at rejse en offentlig stemning prøver overfor en enkeltperson at fremkalde bestemte handlinger. Det er simpelthen det lighedspunkt, der er til stede, og derfor er det ganske urimeligt af det ærede medlem, at han har disse mimosefølelser. Det er, som jeg siger, at det var det københavnske bystyre, der trodsede alle forsøg på at rejse den storm, og det ærede medlem skulle slutte sig til og udtrykke sin respekt for det københavnske bystyre og forstå, at det er her, lighedspunktet er.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg tillader mig at sige til den højtærede undervisningsminister, at det slet ikke er spørgsmålet om det københavnske bystyres holdning i en anden sag, der er til debat her. Nej, det, der nu er kommet til debat, er, at den højtærede undervisningsminister finder sig foranlediget til og mener at have moralsk styrke til at drage den sag frem i en diskussion om noget helt andet. Det er det, jeg har tilladt mig at påtale. At ministeren, sin påståede genialitet til trods, ikke forstår, at der har han ovovet sig længere ud, end han kan være bekendt, kan jeg ikke gøre for.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch): Jeg vil gerne sige overfor det ærede medlem,

at hans moralske forargelse her ikke kan røre mig. Det, som det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft gjorde ved sit indlæg, var at kræve, at unge seminaristers demonstrationer skulle tages til følge, og det ærede medlem hævdede, at det var en slags trusel eller tvang, man udøvede overfor dem, når man stillede dem spørgsmål; kort sagt, det ærede medlem gjorde sig til led i den opinionsstorm, som går over landet. Det, jeg har bemærket — som det vil kunne ses af referatet —, er, at netop det ærede medlem skulle være kender af, hvad det vil sige at skulle varetage den opgave trods en nok så stærk opinionsstorm at overholde landets love. Dette lighedspunkt fastholder jeg.

Anden næstformand (Victor Larsen): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg troede, ministeren vidste — men det synes han altså ikke at være klar over —, at i tilfældet Kaalund-Jørgensen drejer det sig om mandens offentlige optræden i forbindelse med hans høje embede, og det drejer sig ikke om mandens strengt private forhold. Enten ved ministeren ikke det, eller også kan han ikke se den fundamentale forskel på de to tilfælde, han har haft den dristighed at sammenstille her.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch): Jeg tror, det er det ærede medlem, som ikke vil se eller måske ikke magter at se, at det lighedspunkt, som er afgørende her, er en myndigheds stilling overfor en opinionsstorm, som rejser sig.

Arnth Jensen: Jeg skal ikke beskæftige mig videre med det spørgsmål, der nu har været drøftet mellem den højtærede minister og det ærede medlem hr. Aksel Larsen, men kun gøre opmærksom på, at det måske alligevel — også som baggrund for den situation, der er opstået her med statskonsulenten — var værd endnu engang at overveje at bibeholde den ordning med hensyn til amtsskolekonsulenterne, vi har nu.

Med hensyn til Stige-sagen skal jeg heller ikke sige meget til den højtærede minister. Jeg sagde udtrykkeligt i min tale i går, at jeg ikke tog standpunkt hverken for den ene eller den anden part, men jeg gjorde den